

niso nikdar povzdignili Trga in vipavske doline, in prav zato niti dandanes ni naša Vipava taka, kakoršna bi bila lahko ob ugodnejših razmerah.

Kot svetla zvezda v novejši zgodovini našega Trga se sveti tabor, ki je bil tukaj dné 14. velikega srpana l. 1870. posebno s prizadevanjem tedanjega dekana Gräbrijana. Kolika vsestranska navdušenost je takrat vnela Vipavce in sosede, kako lepa sloga med vsemi stanovi in vsemi domoljubi! Od tedaj pa do

danes se je mnogo, mnogo premenilo: sloga je izginila, medsebojno zaupanje se je razkadilo, ljubezen je usahnila. Mnogokrat sem v novejšem času slišal, da je društveno življenje v mili Vipavi neprijetno. Žalostno, da nekateri nečejo poznati leka za take bolezni! O, da bi našim Tržanom vedno tako tekel vir prave sreče, namreč krščanski duh, kakor jim poteka bistri vir Vipavice, in da bi jim bodočnost nadomestila to, kar je pozabila minulost. — Pa sedaj še kaj o posameznih stvaréh! (Dalje.)

V slovo Bohinju.

Težko poslavljam se s teboj,
Težko — v pomladi bistrem cvetju!
Ko vse na novo je vscvetelo,
Ko vse življenje je veselo,
V veselem zgrinja se objetju,
Vabeč me: Slušaj in postoj!

Vabilo sluša mi uho,
Srce veselo mi utriplje,
In ko zveni mi iz doline
Na sinje gorske visočine,
Kjer cvet nebeški duh razsiplje,
Nebesa bliže zre oko.

Po delu gori bi zaspal
In sanjal bi o vzorih zlatih;
In ko o njih bi mirno snival,
Za delo bi močij dobival,
Za delo pri slovenskih bratih,
Da z nova seme bi sejal.

A glej! Odtrgal me je val,
Življenja val, ki ne miruje!
Prezgodaj prišla je ločitev,
Prekratka bila je združitev,
In z doma spet sem šel na ptuje,
Od dragih se poslovil tal.

Drugod sedaj bom dom imel,
Med drugimi ljudmi in kraji,
A delal bom za vzore iste
Resnice in pravice čiste;
Saj to je možu trud najslajši,
Le tega truda je vesel.

Zato ne toži mi srce:
Rad slušam svoje zvanje sveto.
Vendar — težko se zdaj poslavljam,
Ko zadnjič, znanci, vas pozdravljam
In kličem s srcem, z dušo vneto
Sinovi, vam, in vam, goré:

Nikdar ne pojdeš iz spomina
Prelepa bistriška dolina!

F. S. Finžgar.

Književnost.

Slovenska književnost.

Narodna vzgoja. Slovenskemu narodu spisal Josip Ciperle. Izdalo in založilo „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani.“ V Ljubljani. Tiskala R. Miličeva tiskarna. 1896. 8°. Stranij 79. Cena 30 kr. — Da povemo ob kratkem svojo oceno o tem delu, katero je izhajalo v „Učit. Tovarišu“, pripoznavamo marsikatero lepo in umno misel zlasti o narodnosti, o nekaterih napakah in vrlinah našega naroda: pogrešamo pa trdno in razvidno načelo, ki bi kakor luč osvetljevalo vso razpravo. In to edinost in odločnost bomo pogrešali, dokler se pedagoški pisatelji ne postavijo na odločno

versko stališče. Jednako tudi ne bo nikdar v spisih prave navdušenosti, ako ne bodo pisatelji gojili boljših vzorov, kakor je gola naravna omika. — Dasi torej jako čislamo gladko obliko in zanimivo razsodbo o raznih naših razmerah, vendar želimo, da bi nadarjeni gospod pisatelj še z modroslovnimi in verskimi študijami dopolnil nedovršeno zgradbo narodne vzgoje. (Dobiva se pri upr. „Učit. Tov.“.)

Šaljivi Slovenec. Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov. Nabral in izdal Anton Brezovnik, učitelj. Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja. Ljubljana 1896. Natisnila in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. 8°. Str. 308. Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več.